

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศาลรัฐธรรมนูญ (Constitutional Court) เป็นองค์กรตุลาการที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 255 วรรคหนึ่ง¹ โดยหลักการสำคัญของศาลรัฐธรรมนูญได้เน้นไปที่เอกลักษณ์ของความมีรูปแบบความเป็นประชาธิปไตย มุ่งหวังเพื่อให้ทำหน้าที่คุ้มครองความเป็นกฎหมายสูงสุดและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน² ตามแนวความคิดของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีผลใช้บังคับโดยกำหนดให้มีศาลรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่แทนคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ (Constitutional Tribunal) ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่นี้อยู่ก่อนที่จะมีการใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และเพื่อเป็นการบรรลุนิติบุคคล³ ในการคุ้มครองความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ (Supremacy of Law) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งตราไว้ ณ วันที่ 24 สิงหาคม พุทธศักราช 2550 จึงได้บัญญัติรับรองเรื่องผลของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไว้⁴ โดยในมาตรา 27 กำหนดให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

¹ มาตรา 255 ศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญคนหนึ่งและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอื่นอีกสิบสี่คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากบุคคลดังต่อไปนี้

(1) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยวิธีลงคะแนนลับ จำนวนห้าคน

(2) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดโดยวิธีลงคะแนนลับ จำนวนสองคน

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิสถาขานิติศาสตร์ ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา 257 จำนวนห้าคน

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิสถาขารัฐศาสตร์ ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา 257 จำนวนสามคน

๑๓๑

๑๓๑

² สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (2544). ศาลรัฐธรรมนูญ เสถียรภาพของระบบนิติรัฐ. ใน *รวมบทความทางวิชาการของศาลรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ: พีเพรส. หน้า 9.

³ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (2548). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ: นานาสีพิมพ์. หน้า 20.

ย่อมได้รับความคุ้มครองและมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ โดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ทั้งปวง

ประเด็นดังกล่าวจึงพออนุมานได้ว่าเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ (Constitutionality) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีผลผูกพันให้องค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องเคารพและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะหากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้รับการเคารพหรือปฏิบัติตามแล้ว การคุ้มครองความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญตามเจตนารมณ์ในการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่อาจบรรลุตามความมุ่งหมายตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้⁴

ในประเทศไทย สำหรับมุมมองในการก่อตั้งศาลรัฐธรรมนูญถือเป็นเรื่องที่เพิ่งกำเนิดขึ้นมาใหม่ เพราะระยะเวลาในการก่อตั้งยังมีไม่มากเท่าไรหรอก อีกทั้งปัญหาที่ขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับปริมาณคดีของศาลยุติธรรมก็พบว่ามีปริมาณที่ไม่มากนัก จึงอาจยังผลให้ศาลรัฐธรรมนูญขาดความเชี่ยวชาญ ทำให้ระบบการดำเนินงานต่างๆ ของศาลรัฐธรรมนูญยังขาดความคล่องตัว อีกทั้งการตีความตามเนื้อหาในกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ยังขาดความชัดเจนในมุมมองของนักวิชาการ (Technocrat) จนทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างบุคคลในสังคมไทยว่าการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญจำเป็นต้องยื่นต่ออัยการสูงสุดหรือไม่และยังก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางกฎหมายจนก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในสังคมไทยอีกด้วย

ปัญหาที่ทำการศึกษาในประเด็นนี้ เห็นควรนำมาพิจารณาโดยเฉพาะผลจากคำวินิจฉัยกลางของศาลรัฐธรรมนูญ ระหว่างพลเอกสมเจตน์ บุญถนอมกับพวก ผู้ร้อง ประธานรัฐสภา ในฐานะรัฐสภา กับพวก ที่ได้กล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยผู้ถูกร้องได้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่..) พุทธศักราช... ขึ้น มีสาระสำคัญเป็นการจัดให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยการเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 16 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยเพิ่มมาตรา 291/1 ถึงมาตรา 291/16 ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยกลุ่มผู้ร้องเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการล้มล้างหรือยกเลิกรัฐธรรมนูญทั้งฉบับกับหลักการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ การกระทำดังกล่าวจะส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนองคาพยพการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

⁴ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (2551). *10 ปี ศาลรัฐธรรมนูญ สู่ทศวรรษใหม่ของนิติรัฐไทย*. กรุงเทพฯ: พีเพรส. หน้า 177.

⁵ โปรดดู คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 18-22/2555.

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้ ซึ่งรวมถึงมาตรา 2 ที่บัญญัติว่า ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น การยกเลิกรัฐธรรมนูญทั้งฉบับจึงเป็นการทำลายหลักการสำคัญที่รัฐธรรมนูญมุ่งคุ้มครองและขัดต่อ มาตรา 68⁶

ในประเด็นที่เห็นควรทำการศึกษาถือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพราะเกิดจากความขัดแย้งในแนวคิด เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญระหว่างกลุ่มผู้ร้องและกลุ่มผู้ถูกร้องทั้งสองกลุ่มซึ่งมีความเห็นต่างกัน โดยกลุ่มผู้ร้องได้เห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 68 วรรคสอง มีความหมายว่าในฐานะของผู้ทราบการกระทำอันต้องห้ามตามมาตรา 68 วรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงได้และมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้อีกทางหนึ่งด้วย แต่กลุ่มผู้ถูกร้องได้มีแนวความคิดว่าการยื่นคำร้องโดยอาศัยมาตรา 68 ควรที่จะต้องยื่นผ่านอัยการสูงสุดได้เพียงทางเดียวเพื่อให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณากลับกรองเรื่องแล้วเห็นว่ามีมูลจึงจะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบว่าการใช้สิทธิทางกฎหมายของบุคคลในการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา 68 ยังประสบปัญหาอย่างยิ่งในการนำมาใช้บังคับให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 68 นี้ พิเคราะห์แล้วเห็นควรทำการศึกษาในประเด็นปัญหาที่เกิดจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 18-22/2555 ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) ปัญหาขอบเขตของคำจำกัดความในมาตรา 68 ที่ว่า การกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มีความหมายกว้างเพียงใด และการที่ศาลรัฐธรรมนูญนำไปใช้บังคับจะมีขอบเขตของการจำกัด

⁶ มาตรา 68 บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้

ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้พรรคการเมืองใดเลิกกระทำการตามวรรคสองศาลรัฐธรรมนูญอาจสั่งยุบพรรคการเมืองดังกล่าวได้

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองตามวรรคสาม ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารของพรรคการเมืองที่ถูกยุบในขณะที่ยกข้อหาความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งดังกล่าว.

ความไว้อย่างไร⁷ หากศาลรัฐธรรมนูญตีความไปในความหมายที่กว้างจะทำให้การนำคดีมาสู่ศาลรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นได้โดยง่ายจนเกินความจำเป็น และอาจเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศอีกด้วย

2) ปัญหาการใช้สิทธิของบุคคลเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา 68 วรรคสอง จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย ทำให้ทราบได้ว่าการบัญญัติเนื้อความใน มาตรา 68 วรรคสอง ยังขาดซึ่งแนวทางปฏิบัติที่มีความเห็นไปในทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพราะจากปัญหาสังคมที่ถกเถียงกันอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งว่าการยื่นคำร้องตามมาตรา 68 วรรคสอง จะต้องยื่นคำร้องผ่านอัยการสูงสุดหรือไม่ อีกทั้งเมื่อกลุ่มผู้ร้องยื่นคำร้องผ่านอัยการสูงสุดแล้ว อัยการสูงสุดมีความเห็นวินิจฉัยว่าการกระทำของรัฐบาลไม่เป็นการล้มล้างระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะยังคงมีสิทธิดำเนินการเพื่อยื่นคำร้องโดยตรงสู่ศาลรัฐธรรมนูญต่อไปหรือไม่

3) ปัญหาการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยแต่เพียงอาศัยสิทธิของผู้ทราบการกระทำดังกล่าวนั้น การให้อำนาจบุคคลยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เอง ถือเป็นเรื่องที่ดีเพราะเป็นการให้สิทธิแก่บุคคลใช้สิทธิทางศาล เพื่อตรวจสอบความชอบ โดยรัฐธรรมนูญได้โดยตรง อย่างไรก็ตาม การให้สิทธิแก่บุคคลในการยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ อาจส่งผลให้มีปริมาณคดีของศาลรัฐธรรมนูญมีมากจนเกินความจำเป็น⁸ อีกทั้งอาจส่งผลให้เกิดปริมาณคดีที่ค้างอยู่ในศาลมากจนเกินไป

4) ปัญหาการยื่นคำร้องผ่านอัยการสูงสุดเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง การยื่นคำร้องผ่านอัยการสูงสุดตามตัวบทกฎหมายนั้น ถือเป็นแนวทางที่ดีที่ข้าราชการของรัฐจะดำเนินการตรวจสอบและกลั่นกรองข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอีกรอบหนึ่งก่อนที่จะส่งเรื่อง ไปยังศาลรัฐธรรมนูญ จึงอาจทำให้เกิดผลดีในการกรองคดีเพื่อไม่ให้ไปค้างอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ถึงอย่างไรการจำกัดอำนาจของเอกชนในการยื่นคำร้อง โดยให้มายื่นคำร้องผ่านอัยการสูงสุดเพื่อตรวจสอบ อาจถูกมองว่าเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ แนวทางที่ดีจึงควรประสานทั้งสิทธิของบุคคลและการกลั่นกรองจากเจ้าหน้าที่รัฐควบคู่กันไปด้วย

จากปัญหาดังกล่าวและบทบัญญัติ มาตรา 68 กำหนดรายละเอียดความไว้อย่างไม่ชัดเจน จึงยังผลให้ก่อให้เกิดประเด็นปัญหาตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น พิจารณาดูแล้วเห็นควรที่จะต้องศึกษา

⁷ กมล โสคติโกคา และคณะ. (2553). *ศาลรัฐธรรมนูญกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของประชาชน*. กรุงเทพฯ: พีเพรส. หน้า 12-14.

⁸ เกรียงไกร เจริญชนาวัดน์. (2550). *รัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา. หน้า 150-156.

เพื่อให้ทราบถึงความชัดเจนของประเด็นปัญหาดังกล่าว โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกับระบบกฎหมายต่างประเทศที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องการควบคุมการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญไว้อย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหลักเกณฑ์ใน มาตรา 68 ให้เกิดความชัดเจนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาถึงความสำคัญและสภาพปัญหาของขอบเขตการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. วิเคราะห์และศึกษาความเป็นมา แนวความคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3. ทำการศึกษาและค้นคว้าถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4. วิเคราะห์ถึงปัญหาของการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. ทำการศึกษาถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาค่าการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การที่มาตรา 68 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้ จากบทบัญญัติดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาในการตีความว่าการกระทำใดเป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การตีความจึงตกเป็นภาระแก่ศาล

รัฐธรรมนูญที่ต้องตีความการกระทำดังกล่าวจึงเกิดปัญหาการตีความของการกระทำตามหลักดังกล่าวในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งในส่วนของกรณียื่นคำร้องสู่ศาลรัฐธรรมนูญยังมีข้อถกเถียงกันอยู่มาก ในสังคมไทยว่าควรดำเนินการยื่นคำร้องผ่านอัยการสูงสุดก่อนหรือไม่ตามบทบัญญัติมาตรา 68 วรรคสอง ที่กำหนดว่า ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว บทบัญญัติดังกล่าวยังขาดบรรทัดฐานที่ชัดเจนในประเด็นการยื่นคำร้องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญ จึงเห็นควรให้แก้ไขบทบัญญัติมาตรา 68 วรรคแรกให้ชัดเจน โดยขยายความคำว่า เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 68 ในวรรคสองว่า ควรที่จะต้องยื่นเรื่องผ่านอัยการสูงสุดเท่านั้น โดยให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาก่อนกรองและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญต่อไป เพื่อเป็นการกลั่นกรองคดีก่อนขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญ และเป็นอีกหนทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาคดีล้มล้าง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจแก่บุคคลผู้ทราบเรื่องการกระทำที่เป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยบุคคลดังกล่าวมีสิทธิที่จะเสนอเรื่องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เองหรือต้องดำเนินการยื่นเรื่องต่ออัยการสูงสุดเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเสียก่อน โดยทำการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. 2550 รวมทั้งมาตรการทางกฎหมาย คำวินิจฉัยและระเบียบของศาลรัฐธรรมนูญต่างๆ โดยจะทำการศึกษาเฉพาะตัวบทมาตราที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการให้อำนาจแก่บุคคลที่จะเสนอเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อหาแนวทางในการสร้างมาตรฐานในยุติธรรมข้อขัดแย้งและเพื่อเป็นแนวทางการให้ทำคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญอย่างถูกต้องต่อไป

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาสารนิพนธ์ฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยเอกสารเป็นหลัก (Documentary Research) ในการค้นคว้าโดยทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศจากหนังสือ วารสาร ตั๋วบทกฎหมาย บทความ ตลอดจนคำวินิจฉัยของศาล

รัฐธรรมนูญเพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ไขกฎหมายหรือหามาตรการที่เหมาะสมในการให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญทำคำวินิจฉัยและการออกคำบังคับ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความสำคัญและสภาพปัญหาของขอบเขตการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. ทำให้ทราบถึงความเป็นมา แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3. ทำให้ทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4. ทำให้ทราบถึงปัญหาของการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้สิทธิของผู้ทราบในการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข